

കല്യാണിക്കല്യാണം

303



രാമായണം

കഥവിൽ കണ്ണികുള്ളുമേനോൻ വി. എ.

9164
D

കല്പാണികല്പാണം

(അപക്ര)

രഘുകണ്ണ വ്

ചടവിൽ: കണ്ണതിള്ളുമെനോൺ ബി. എ.

പ്രസാധകൻ

കെ. ശങ്കരൻമുഖ്യത്ത്.

‘അതാനസാഗരം പുസ്തകശാലാ’ ഉടമസ്ഥൻ

രൂപീ വേദാന്ത ഫ.

1098.

(പക്ഷ്യവകാശം)

ഖാണിക്ക്രൈവേം പ്രസ്തു— തൃജിവാഹനക്ക്.

2164
D

കല്ലുണ്ണിക്കല്ലുണ്ണം

ഓ യാ റ റ റ കു 0

—○—○—○—
അനീഗ്രഹവരത്തേനമഃ

സൗത്രതിജനമനസ്സിൽ സുക്ഷ്മം അതാനമായും
വിത്രത്രികളുടെ വിനോദ മുദ്ദേശ മായയായും
ഈതുതകമഹമിഖാദ്യാച്ചജപബ്രിഖന്ന സാക്ഷാൽ
അത്രതിയുടെ വിലാസം നിങ്ങളെ കാത്തിട്ടേ.

(നംബ്രം നിൽക്കുന്ന സുത്രധാരൻ പ്രവർത്തിച്ച മന്ത്രാദാനത്തോടു കൊക്കി
വെച്ചുതുക്കാൻ)

മാണസ്യൈട്ടിച്ചവിളഞ്ഞിട്ടം വിജലമാം
മാണിക്രമനാവിധി
ഹ്രഥാനുപചട്ടഭാഷകോണ്ട മതിയെ
ഗ്രാലികരിക്കുറവും
കാണപ്പെട്ടിട്ട മീസ്യുഭസ്യുരവിലം
സാരജതരാണായതോ -
തേര്താണാനിന്ന് വരവിൽ കിടാങ്ങളുടെ മ-
ട്ടുജ്ഞിന്ന തുള്ളി നാമ.

ഇതുയും യോഗ്രാഘാർ നീറഞ്ഞ ഒരു സദസ്യ കംണ
വാൻ പ്രയാസമാണ്. അതിനാൽ ഈ അവസരത്തെ
വെളുതെ കൂട്ടാതെ നമ്മുടെ വില്ലയെ അല്ലോ പ്രകടി
പ്രിക്കുകതനെ.

(അണിയരുമുഖങ്ങൾ നോക്കി)

ആദ്ദേ! ഇവിടെ വരു.

നടി—(പ്രചോദിച്ചു) അതുകൂൾ എന്താണാൽത്തൊപിക്കുന്നത്.

സുത— അതു! മുഖാതുണ്ടാനിന്തുപണ്ടതിൽ അതിസമർപ്പിക്കാരായ മഹാമാർ നിറവെള്ളിച്ചു ഇപ്പോൾ സഭയെ നാം നമ്മുടെ നാട്ടുവില്ലയാൽ അഭിനന്ദിക്കുണ്ടാണ്.

നടി— അതിനേന്താണ് പ്രധാനം? ശാക്ഷാത്കാലം, ഉത്തര രാമചരിതം, അമ്യുത്തചുഡാമണി മുതലായ തന്മാനാടകക്കാജിളം, മൈവിവാഹം, ലക്ഷ്മണാസംഗം മുതലായ കല്പിതനാടകക്കാജിളം അഞ്ചുഡി ചുവരേലു നമ്മുടെ നടക്കാർ? അതിൽ ഏതാണ് വേണ്ടതെന്ന് അതുകൂൾ നിയോഗിച്ചാലും.

സുത— അതു! അതുവകു നാടകക്കാജിളേല്ലോ ചുപ്പം സമസ്യക്കാജിയായിരുന്നാലും പരിജ്ഞാനപ്പിയന്മാരായ നമ്മുടെ സദ്ഗുണാക്കി ചെറുതുവരുംനുമെന്നാണോലെ വീണ്ടും വീണ്ടും അതുകുളേതന്നെന്ന അഭിനന്ദിച്ചാൽ അവിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്ന മാത്രവുമല്ല അതെല്ലാം ഒരു രാത്രിക്കൊണ്ട് അടച്ചി നീക്കുവാൻ തേങ്കുവെങ്ങാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്ത്യിനെ ഉണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ‘കല്യാണീകല്യാണം’ എന്ന ശ്രദ്ധകും അഭിനന്ദിക്കുന്നതുകൊള്ളുവെന്നു തോന്നുണ്ടാണ്.

നടി— അതു! അതുണ്ണിതിനും കത്താവു്?

സുത — ഒട്ടവിൽ കണ്ണുകൾക്കുമെന്നാൻ എന്ന അരുളാണ്.

നടി — അതു! എന്നാൽ വരട്ട്. മരറല്ലോ കവികളുടെ
യും തുതികൾ അടച്ചിക്കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ഒട്ടവിൽ
ഇതെടുക്കണമെന്നാണ്.

അതു! അഞ്ചിനെയല്ല. വെള്ളിക്കോൽ. എന്നത് ഒരു
വെറും ഇരുവു കോലായും “കടലാടി” എന്ന പരായ
നാടു കരയിൽ മാത്രം വളഞ്ഞതായും വെതി കാണാ
നീലു? അതുകൊണ്ടു നാമമാത്രത്താൽ ഭേദിച്ചവോ
കേണ്ടി. എന്നമാത്രമല്ല അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബി. എക്കാരനാ
കയാൽ നമ്മുടെ സഭന്മുക്ക് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു തുതി
യിൽ പ്രത്യേകതാല്ലെന്നുണ്ടാക്കബാനും ഇടയാണ്. അതു
കൊണ്ടു അതുതന്നെന്നയാകട്ടെ. ഭവതി; ആതുവണ്ണന
ചെയ്യും അല്ലെങ്കിലും

നടി — എത്തു ആതുവിനെന്നയാണു് വണ്ണിക്കേണമെന്തോ?

സുത — സംശയിപ്പാനുണ്ടോ? ഇന്ത വഞ്ഞത്രുവിനെന്നതു

നെ. ഇതു കാണാനീല്ലു?

അതുകാണെന്നിവിൽക്കുടാതു, ഇകിലിന്

ആട്ടം നിരഞ്ഞാത്രുതാൻ

പുംകാലും വെള്ളിവാക്കവാനുവദി-

ക്കന്നില്ലു മാത്രതാണ്യനെ

കൈകകായ്ത്തിനു കേസ്റ്റു നൽകുക വശാൽ

ആലിച്ചു മുഖാർ, സുവ-

രക്ഷകാട്ടാതെ വിശ്വല്ലാം മയമകൻ

തന്നെ കൂടിക്കുംവിധിം.

നടി— (പാട്ടം)

കെട്ടതെയിടിവെട്ടാമട്ടമാസം മഴക്കി -
ചുട്ടലതരതടിന്താം ദംജുരയുടെട്ടുള്ള കാട്ടി
കട്ടജലപദ്ധരിരം പുഞ്ച ലോകം വിറപ്പി -
ചുട്ടവതിനു ദയനു ദാഷ്യാം രാക്ഷസന്നീ.

(അണിയരയിൽ) ദയവെട്ട കഴുവേറി.

നടി— (പരിശോധിച്ചു) അക്കൗമിഞ്ചും നോക്കുന്നു

സുത — ആഞ്ചേ! ധരിഭോക്കേണം. മാത്രമുത്താങ്കട വേ
ഷംകെട്ടി അരംബിഞ്ഞുവരുന്ന നടൻറ ഒച്ചയാ
ണിത്. അവരെപ്പാം തയ്യാറാവെന്നു തൊന്തുനു.
നമുക്കും അഞ്ചേംഡ് ചെല്ലുക.

(ഒണ്ണാഴം പോയി)

(അസ്ത്രാവന കഴിഞ്ഞു)

ര (ന റ റ റ റ)

(അണിനും ഞോയവിഹവനായ ചാത്രമുന്നോയും, കയണാകർഷക
ദഫ്റ്റം, ഗോവിഡക്കയ്യുള്ളം പ്രാവഗിക്കുന്നു)

മുത്താർ — ദയവെട്ട കഴുവേറി. അവനിതുയാദ്യോ?

കയ്യറം — എത്രയാണായത്?

മുത്താർ — എത്രെ ആത്തെതക്കാാ? മേലും കീഴിം ആലോ
ചിക്കുതെ നന്നുകൊണ്ട കൊട്ടത്തില്ലോ?

കയ്യറം — കീഴാലോചിക്കാതിരിക്കുന്നത് മുച്ചിട്ടുണ്ടോ? മേ

ലാലോചിക്കാതെ എന്ന കൂളിച്ചു പറയാം. അരുളം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാൽത്തീൽ വരും.

കുള്ളു — അതു ശരിയാണ് ‘പുവമാരം കുടംതെ കഴിക്കണമെന്ന വിചാരിച്ചു പല വഴിയും ഗ്രമിച്ച സൊക്കി. ശാരൂം വിടാതെ പിടിച്ചതും ഇവിടന്നതെന്നാണ്.

മുത്താർ — ‘പുവമാരം’ എന്നാൽ ശ്രൂതേന്താട കുടീടുള്ള സന്ധി സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയത്. അതു ശ്രൂം പറപ്പേണ്ടോ? അതിലാണ് എന്തിക്കും മേഘം കലഞ്ഞായത്.

കയ്യറം — അംഗത്വത്തോടു കൂടി ശ്രൂതാർത്ഥിൽ ഇതു വളരെതേരാനിയാൽ അന്തേക്കപ്പെടുവാനികളിൽ അവക്കുതു പേരും തോനാണോ?

മുത്താർ — ക്രാൻ കാരണവന്നും അവൻ അനന്തരവന്നും മല്ലോ?

കയ്യറം — അങ്കത. അല്ലെങ്കിൽ ഈ പിടിനാല്ലു കൈകാഞ്ഞന്നു കൊടുക്കുക?

മുത്താർ — അതല്ല, മേഘം ഷ്ടൂം വരോ?

കയ്യറം — ‘പേരഷ്ടും’ എന്ന പറയുന്നതും എങ്ങിനെന്നും വയസ്സും കുടി വളർന്നവരും ഒരു സംയനമാണോ?

കുള്ളു — മറ്റാളുന്നതാണ് പേരഷ്ടും കാണിച്ചതോ?

മുത്താർ — പുവമാരം കൊടുവനില്ലോ? മേഘം വനില്ലോ? കിൽ പുവമാരമുണ്ടോ?

കയ്യറം — അതു ശരിയാണ് ഇവിടുതൽ ദേശുമാണ്
ഈ വ്യവഹാരത്തിനു കാരണം.

കുമാർ — ഞാൻ അവനെ ബി.എ.ബി. എവരെ പ
റിപ്പിച്ചില്ല, അതിനു ചുരുക്കിയത് ഒരു പതിനാ
റായിരം ഉദ്ധൃതിക പിലവില്ല?

കരുപ്പ് — ഇതു വളരെ പിലവുണ്ടോ?

കയ്യറം — അതു വളരെ പിലവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൈകാൽത്തും
തുടങ്ങിയതു മതൽ അസന്നാവയ്യുമായി പിലവായ
സംഖ്യ മഴുവൻ പറി കുറഞ്ഞു. അങ്ങിനെയ
ല്ലെ കണക്ക്.

കുമാർ — ചാപ്പുമാൻ രായം, പിഞ്ചരെ ഇംഗ്ലീഷ്യ
പടിപ്പിക്കേണ്ടതെന്ന്, അമുഖം പടിപ്പിക്കുന്നതു
കിൽ മട്ടിസ്താസ്സുവരെ.

കയ്യറം — അപ്പും ദിംബം കരച്ച ചാപ്പുനായി ഇവിടു
നും അല്ലോ?

കുമാർ — ചപ്പൻ, ചപ്പൻ, സംശയമില്ല! ഞാൻ സമ്മ
തിക്കാം. പടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള ചുഝുമാണിത്.

കയ്യറം — അല്ലോ പറിച്ചതുകൊണ്ടുള്ള, ഇവിടുന്ന പറി
ക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് വെച്ചതും.

കുമാർ — ഏ, ഏ, ഞാൻ കുടു പടിക്കു അല്ലോ? ഏ
നാൽക്കുണ്ടാവൻ കൈകാൽത്തുമാഴിപ്പിപ്പാൻ നന്നും
കൊടുത്തതോടുകൂടി, ഒഴിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ഒരു ന
ന്നും ഞാനംകൂടി കൊടുക്കുമായിരുന്നു. അല്ലോ? ഏ

നിയുക്ത തന്റെ വാക്കു കേരിക്കുന്നോടിം ഒപ്പുവും വാന്നാണ് സന്ദേശവും വരുന്നാണ്.

കയ്യർ— അപ്പോറിം എൻ്റെ വാക്ക് “വിരോധാഭസ്” മാണ്.

മുത്താർ— വിരോധമല്ല, ആളാസംതന.

കയ്യർ— ആളാസത്തിൽ സന്ദേശം ആക്കാണാവോ?

മുത്താർ— അധികം പറയിക്കല്ലെ.

കയ്യർ— എന്താണ് പറയിച്ചാൽ?

“അമായിയേണ്ടാക്കവേണം, കുഷി, പുര പണവും പണബും ചാത്രവും കേ-

ളമാനംനൽകിടാതെപകലിരവുശകാ—
രിച്ചിടംവിട്ടുകാരെ

അമാമൻകാട്ടുമീപ്പു കൗളികളുണവടി—
ചീടുകിൽവിജയിരകൊള്ളാം

തെമാട്ടിക്രൂട്ടരയീചെരുതതിനുചെരു—
തെരാന്തുചൊല്ലുന്നതായാൽ.

●

“പാട്ടംവാണികവയുംബു ചീലവുകൾശരിയായ”
നിയുക്തിക്കണ്ണമല്ലും

നേട്ടംകണാലതാട്ടത്തിനുമതിനിനിതിനം
ഭവ്യയംചെയ്യുകുടാ

കേരിട്ടംകുടാതെകാൽചെയ്യുകുപഴയ—
വഴിക്കൊന്നതാളുംപിഴച്ചാൽ

അടംകുടിക്കലംശൈകളിൽയട്ടതികളി—
സ്ഥിച്ചിടംകോട്ടരണിൽ,

8

வு

கலுங்கீகலுங்கம்

முத்தார்—தன்ற உடல்மென்றா? எனிக்க வூலி உப
பேரிக்கானோ? என்ன பேசிட்டிக்கானோ?

கலை—ஹுற்றெழுப் புதிதுப்பாயானான்.

முத்தார்—அதே தேர்ந்தெடுப்பாயு. அவன்ற ஞா
ராம ஸௌந் நித்தாங். எனது ஸௌந் விசாரித்து
கீழியு.

கலை—அதென்றான் கேரம்க்கெடு பாயு.

முத்தார்—மன்றிலைக்கிலோ?

கலை—மன்றிலைக்கிலும் பாயு.

முத்தார்—பாயான் மன்றிலைக்கிலேங்?

கலை—கேரம்க்கான் மன்றிலைக்கிலோ?

கலை—என்னாடு பாவான் விரோயமுள்ளா அழுவொ?

முத்தார்—கலைப்போந்த ஸபக்காற்றுமாயி பாயாங். (வெ
கிடித் ஸபகாற்றும் பாயுநாதாயி நடிக்கன)

கலை—ஏ! எனது ஸாமங்கமானா? ஹு நிற்காகோ
தன்தாது அவக்கி மேலாலும்போகான் போகன
அல்லுமயதை தடியுக்கொய?

முத்தார்—என்னதூமயமானா? ஹு தெம்மாடிக்கூடுகொண்டு
இளைவான் போன்றோ? ஸௌந் தீஷ்யாகி.
ஸௌந் ஜிவங்காடு குடியிரிக்குவோர் எம்மதி
கலை.

கலை—(அதுதாது)

ஹுவாகென்கள்கள்றுப்புண்டுக்கீத்திவலியைக்கூடி-
நான்னியாயிக்கந்து

അവായ്യുംസ്സുമിതനിക്കടക്കമാഴിയൊറിക്കി—
അതിന്തുമായിബോധിക്കുക
വൈദിക്കുംപാശങ്ങളില്ലനിക്കും, ദ്രോഹത്വയെഴുമതി—
പ്രേമവായ്യാൽക്കഴി—
ചുവാതേചാവുമക്രൂട്ടിൽമലമക്കുളി!

നീകനിഞ്ഞിടവേണം.

6

(അണിയറയിൽ) പഴയരി തഞ്ചാരായി. നേരവും കൂർ
രെയായി.

മുത്താർ—താനിതാവങ്ങൾ. (മറ്റാവരാട്) എന്നാൽ
പിന്നുക്കാണാം.

കുട്ടും കുട്ടും—അണ്ണിനെതന്നെ.

എല്ലാവങ്ങം പോയി.

ഒന്നാം രംഗം കഴി ഞ്ഞു.

രണ്ടാം രംഗം.

(അണ്ണന്തരം വിചംമൻനായ തൃപ്പൂംനായർ പ്രവശിക്കുന്ന
തൃപ്പൂംനായർ—കാൽം വലിയ വൈഷ്ണവമായി.

ധാരംജംധനമജ്ജു വീട്ടിലെയിൽ—

കാത്തുഔള്ളപ്പട്ടിണി—

കാരായ് കാങ്കാനിമിത്തമുള്ളിലെവിയും

സന്താപവന്തീയിനാൽ

നേരായ് കാണാവക്കുത്തല്ലുകനിവു-

ണ്ണായീടുവംനാവത്രു—

ദേഹാരാമാതിരിയേക്കുനാക്കി, യധുനാ.

കുച്ചുവിയുംകേറിനാൻ.

എന്തുചെയ്യാം? ദിജ്ഞാംവെച്ചുകമനാല്ലാതെ ഒരു പരവാനില്ല.

ഉറച്ചുമതൽക്കാഞ്ഞയാലത്രുകരസമംകീടുവാ—

നന്നച്ചുണ്ണിചെയ്യുതല്ലതിനുംമാമർപ്പല്ലവം

പൊരുപ്പതിനുള്ളംപിണകുളവമമാരനീ

വെരുപ്പുവങ്ങമാരുന്നാനിതിനൊരുജ്ജിഷ്ടാ! കുഴുമെ.

അമ്മാമൻറെ സമിതിയറിഞ്ഞവരായം എന്ന കുററം ഫു
രകയില്ല. ഏക്കിലും തുരങ്ങന്തോമും നിമിത്തം എന്ന
കു മനസ്സിനു നീരെ സുഖമില്ല. എന്ന മാത്രവുമല്ല, കു
ല്ലാണിയെല്ലുംബന്നിച്ചു് അമ്മാമൻ ചെയ്ത് തുരന്നിശ്വ
യം എന്നു സാമാന്നത്തിലധികം വൃസനില്ലിക്കുന്നുണ്ട്.
ക്കുണ്ടം രണ്ടുപേരിലും അതിവാസുല്ലവും നൈരുത്തിട്ട റപ്പ
മാവസ്യമയെക്കറിച്ചു് അറിവും ഉഛിരുകോണ്ട ഇക്കാൽ
ക്കിനു തടസ്യം വരുത്തുമെന്നു് ആലോച്ചിച്ചില്ല. എ
തുചെയ്യാം? പ്രതിഭാസ്യങ്ങൾ വരുന്നതു് ആലോച്ചിയാ
തെയാണല്ലോ. അല്ലത്തോ! പ്രിയതമെ!

കല്യാണിമാരുടെസംഖ്യായരത്തോഴിപ

തുല്യാദ്യുംഞ്ചുവിലസുംമരജിവനാമെ!

കല്യാണി!നികമനിനച്ചുമനസ്സിനുള്ളി

ശല്യാതിരുക്കുരചെയ്യിലെംട്ടക്കമലില്ല.

പാവത്തിന്റെക്കതിയാലെൻ്റെന്നയിനി! വേദി-
ക്കൈനാഡിപ്പുംഭവിച്ചു
താവരെത്തെന്നരാവുംപുകളുമന്നവീ-
ചീട്ട്‌വാഞ്ചേമതുവായീ
സ്രാവഞ്ചിൽപ്പോലുനിനമുള്ളിലലിവുവരാ
പുണ്ണാരാമാതുലെൻതൻ
കൊപ്പത്തിനിൽപ്പിക്കംശലഭയുഗളുമായു
നീന്മന്നാരണ്ടുപേരും.

മുഹ

ഇതുവേണമെങ്കിൽ ഹരംപരേപ്പുകാണുന്ന പറയാം. അ
ല്ലെങ്കിൽ എന്തിനു?

അിമത്തായിപ്പുത്തുരാത്തെന്നതെന്നിമാ-
ക്കുരിക്കുന്നാണ
പ്രേമത്തിന്റേപോക്കിലെന്നകിലുമപകടമോ-
ന്നതെവിക്കാതിരിക്കാ
കേമന്തംകുടമംജൂരുക്കുകവിവരൻ
ചോദനാരിവാക്കിനത്മം
നാമതുന്നംപണിപ്പുട്ടുനിനമരിയാ-
റാത്തിനെന്നായതാക്കി!

മുഹ

മാം ക്ഷും! ജീവിതകാലത്തിൽ സുവശ്രേഷ്ഠരാം ദിവം
എറുമെന്നും അതിനാൽ ജീവിച്ചിക്കൊരു ശ്രോഷ്ട്രപരമാ
ബന്ധനാം ഒരുവക തത്പര്യത്തെന്നാർ പറയുന്നാൽ തീരെ അ
ബലമല്ല.

(അ വാദിയക്കാാൻ പ്രാവണിച്ച ഒരുംഗ്രൂ കൊട്ടക്കണ.)

ക്ഷുംനായർ — (എഴുതുവാണ്) നീ പൊരുഞ്ഞാംക.

വാലിയക്കാരൻ — മറപടി വാങ്ങിക്കൊണ്ട് വരേണ്ണമെ
നേല്ലിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഉള്ള് — മറപടി തോൻ സംവധാനത്തിൽ, അയച്ച
കൊള്ളിട്ടുണ്ട്.

വാലിയ — അങ്ങിനെതന്നെ. (എന്നപോയി)

ഉള്ള് — (എഴുതു തുറന്ന വാദിക്കുന്നു)

“കൈവിറയാൽ എഴുതുവശമം, ഇടവിടാതെ വീഴ്ച
ന കല്ലീരാൽ എഴുതുന്നതു വാദിപ്പാണം സംശയിക്കുന്നില്ല.
നിശ്ചയം തനിന്റെ പ്രത്യേക കേട്ടിരിക്കുമ്പെല്ലും. ദിവസംതോ
റം നിശ്ചയത്തിനു ശക്തി കൂടിവരുന്നു. തമിൽ കാണു
കയും സംസാമിക്കകയും തീരെ വിരോധിക്കുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
യാതൊന്നിനായി തോൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവോ, ധാതോ
നാകൊണ്ടുതോൻ ജീവസന്ധ്യാരണം ചെയ്യുന്നവോ അതി
ന തടസ്യംവന്നാൽ പിന്നാൽത്തക്കമെ എഴുതുന്നമെന്നില്ല
പെല്ലു. ഇനി എന്താണാലോ വിക്കുന്ത്? നന്തു ഒരുാദതു
ആയഞ്ഞിക്കളും സുവിശും നിന്നു, പദ്ധതിയഞ്ഞിള്ളം നി
ഗധിക്കുപ്പെട്ടു. ഇനി മോക്ഷമടയവാൻ അനവാദം
മാത്രം കിട്ടിയാൽ മതി. അധികം എഴുതുവാൻ വരു,
ഒണ്ണും മറപടിപോലെ.

സ്വന്തം കല്ലംണി.”

അരുളും ഉള്ളം! എന്താണിനി നിരുത്തി.

തേനേന്തുംവാണിയാജ്ഞി!ഭവതിയുടെപിതാ—

വെന്നിനിലേഹമായി,

തോനെന്തിനിനീറ്റുംതമാവിനമരക്കാ—

യെന്തിനിനീഭാഗ്നമമിൽ?

സാനന്ദം നിന്തുവപ്പുകളുടർത്ഥിച്ചൊരിയും

പുഞ്ചിരിപ്പുനിലാവെ-

പ്രാനംചെരുംതിങ്ങാംതുമനനയനചുരുക്കാ

രത്തിനെന്നൊണ്ടെസമ്പ്രാം

മനു

മനമജ്ജപരഹസ്യാധനാധനസ്വയഞ്ചു -

നിക്കേകാതിയില്ലേഡോ!

നിന്മനോജതുമുടിമെയ്‌തൊടേണ്ട,മധുരോക്കാ

കേരംക്കയുമൊഴിച്ചിടാം

എന്നനസ്തിനിത്വംസ്ത,ദർന്നനുവണ്ണി-

നംവിഷമമാകിലി-

ഞഞ്ചുമെന്തിനവധിച്ചിട്ടുന്നചുമദേവൻ -

ചുങ്കഴുതപോലെതാൻ?

മന

(അണിയായിൽ)

അരയും കഴുതയോടുപയോഗിക്കല്ലോ. (അനന്തരം ക

രുദി പ്രവേശിച്ച സലാംചെരു കൈകൊടുണ്ടിക്കൊണ്ട)

മുള്ളി— കഴുതയോടുപയോഗിച്ചാലുള്ളമേഖലാജലില്ലോ

മുഴമതിനുവിധാരംതന്നുകാഴ്ചയുംപൂജ്യമായി

കഴുതയുടെകണക്കേകഴുക്കല്ലാതെയെന്തി-

പ്രോഫീതൊരുഗതിയുള്ളോ? ഹന്തിമേഖലയുമെംബല

കരുദി—(പരിമേം നടിച്ച) എന്തേ അവരുടെ കണ്ണിന

പറംറിയൽ?

മുള്ളി—കണ്ണിന വല്ലതും പറാറി എന്ന നോൺ പറ
ഞ്ഞുവോട്

കരുദി—“കാഴ്ചയുംപൂജ്യമായി” എന്നല്ല പറഞ്ഞതു്?

ഫ

കല്യാണീകല്പം

കുള്ളി—അത്യാഖന്തിനത്മം അതാണോ? അവർക്ക് കാണാൻ സൗകര്യമില്ലാതായി എന്നല്ല?

കയ്യറം—അതുകേ ഉള്ളിട്ടോ? ഞാൻ വല്ലുംതെ പരിഭ്രമിച്ചു.

കുള്ളി—തന്റെബുദ്ധി അപകടത്തിലാണല്ലോ അധികം ചെല്ലുക.

കയ്യറം—പിന്നൊന്തുന്താണോ? കടത്തിലാണോ ചെല്ലുണ്ടോ? അതുമല്ല. അപകടത്തിലേ എല്ലാവരുടേയും ബുദ്ധി ചെന്ന് മാടാറുള്ളി.

കുള്ളി—ശരിയാണോ സ്നേഹിത! ഇനിയെന്താണോ നിലൃത്തി?

കയ്യറം—ഇനിയെന്താ? തനു വോൻ മുഴുവനായി. തനുവെതി ശകന്തളിയായി (ഞാനം ഒരു തനു എടുത്തേതാ ഞ്ഞ) തനു ഞാൻ മലമല്ലുന്നായി. ഇനി കോൺപുട്ടിൽ ദിവസ വഴികാണിപ്പാൻ ഒരു വേത്തവതിയും, ഒരു പട്ടാൺിച്ചിയും, ഒരു മുദ്രമോതിരവും, ഒരു ചിത്രവും, ഒരാജോജവും, അതിനകത്തെപ്പു തടവിൽ പാപ്പിക്കവാൻ ഒരു ബംഗരവും, ഒരു മലമലമാളിക്കപ്പെറവുമണ്ണായാൽ മഴുത്തണ്ണോ കണക്കുമായി. ഇപ്പുറത്ത് തേങ്ങംകൊണ്ടു വരികയായി. ഉടലോടെ സപ്രസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുമായി.

കുള്ളി—ഇപ്പുറത്തെന്റെ വരവും സപ്രസ്ത്രപ്രവേശനവും ഒരു സമയം തുണ്ടാവും.

കയ്യറം—മത്രാഭ്യാസം മരിച്ചുകിലല്ലെ സപ്രസ്ത്രത്തിൽ പ്രവേശം കിട്ടുകയുള്ളി?

കുള്ളി—ഞാൻ ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ പോകുന്ന ഏറ്റവും ചരക്കുണ്ണായോ? മനോവിഷാദന്തിമീൻറെ കാഡി

സ്രൂതായ എന്നുയില്ലാത്ത തിരിപ്പോലെ താനേ
ക്ഷയിക്കും.

കയ്യറി— ഉപമ എന്നിങ്കു പിന്നൊയും പിടിച്ചില്ല. തിരികെടുന്നത് എന്നുയില്ലാണത്തിട്ട്. മററയും
നം ഉണ്ടായിട്ട്. രണ്ടാംകുടി ചേർത്തതു നന്നായില്ല,
“കൊടുക്കാററടിച്ചിട്ട്” എന്നോ മററാ ആയാൽ
നന്ന്.

കുമ്പൻ— എങ്ങിനെയെങ്കിലും ആക്കന്നതിനു വിരോധമില്ല.
തൊനൊന്നുണ്ടാണ്.

കയ്യറി— അവതെന്തുണ്ട്?

കുമ്പൻ—

പ്രൂഢലേഡഹുവിബാണാങ്കുമാവംതന്നാസ്യനളിനു
കിട്ടുംതെന്നുകള്ളാമളിയുഹമിതന്തില്ലിവിടുമാം
ഉടൻവത്തിടാം.വിഷമ, മതിനാൽ വല്ല വഴിയും
നടക്കാം, സദ്യാരപ്പെട്ടുമിവനു സദ്യാരമതകും. മന്ത്ര
താങ്കൾകുടി ഉണ്ടെങ്കിൽ രസമായി.

കയ്യറി— ക്രമ്യനിളിയ ചെടിക്കു തുല്യവും
പാന്ധുചത്തു കരവൻറു മട്ടിവും
ക്രാന്ധുകവത്തരിയുമല്ലുഭാണിക-
ക്രാന്ധുവേൻ സവി പോയ്യസിക്കുമോ? പര
ശരതുകൊണ്ട് തൊന്നാണ് മുന്തെ നടക്കാൻ.

എന്നാൽ ആ സാധ്യ—

കുമ്പൻ— ഏ. അതു വിചാരിപ്പാനില്ല.

ഇരുഗാല്പമെനി വിജിതപ്പായ ദേവിത്വൻറെ
കേഡാലിപാദവു, മട്ടഞ്ചവർ തന്റെ വച്ചല്ലും
ദേഹാന്തരസമനിവനിൽ ദ്രശ്യരാഗവായ്യു—
മാശാന ബന്ധവുമവർം ക്ഷത്രണയ്ക്ക് നിൽക്കിം. മഹി

നമ്മക്ക നാളെത്തന്നെന്ന പോകണ്ണം.

കയ്യറി— ഞാൻ ഇന്നു രാത്രിതന്നെന്ന അഭ്യന്തരാട്ടി വന്നേന്നാണ്.

കൃഷ്ണ— എന്നാൽ അഭ്യന്തരാക്കട്ട.

(മണ്ണപേരും പോയി)

രണ്ണം രംഗം കഴിഞ്ഞത്.

ഉന്നം രംഗം

(അനന്തരം ചാത്രരൂതതായം, കരംഗത്രംകൊണ്ട് കല്യാണിയും ആ വാദിക്കുന്നു)

കല്യാണി— അപ്പോ! അപ്പേൻ കാരണമാധ്യിക്രിയ അദ്ദേഹം പോയതോ?

മുത്താർ— മകളേ! എന്താണിതു വുസനിപ്പാനജ്ഞതോ? പോയവൻ തിരിച്ചുവരാതിരിക്കുമോ?

കല്യാ— അപ്പേന് എന്ന ഇഷ്ടമില്ലാണ്ടിട്ടും പറഞ്ഞതുചൂതോ?

മുത്താർ— തങ്ക്കുലത്തെ ദേഖ്യുംകൊണ്ടാണിനെന്നതു ക്ഷേപ്പിണ്ടതു എന്ന ഉള്ളത്. അവൻ മാടിപ്പോ

കമെന്ന തോൻ വിചാരിച്ചില്ല. പോയപ്പോൾ
ലൂം എന്നിക്കേ വേണ്ടിതന്നില്ല എന്ന തോന്നി.

കല്യാ— തോൻ അ മുഴുങ്ങനാട് എത്ര അവേക്ഷിച്ചു പറ
ഞ്ഞു. എന്നിട്ടും അ മുള്ളു കൈകൈബണ്ണില്ലപ്പോ
മുത്താർ— എൻ്റെ പേരിൽ അന്റായം കൊടുത്തില്ലോ?
അത് അവനു ചെയ്യും?

കല്യാ— വെറുതെയാണോ അ മും കൊടുത്തത്?

മുത്താർ— അല്ലോ, വിലയ്ക്ക്. പോയതു നന്നായി. തെ
ണ്ണിത്തിരിത്തു പട്ടിണിക്കിടന്ന പല്ലിളിക്കുന്നും
ഇവിടെ വരും.

(അണിയായിൽ)

തുക്കേരക്കവപ്പും എന്നാനിര, ഗഗനം
വിട്ടുവരുംക്ക്രൈഡോ-

പോക്കേട്, കാററടിച്ചിട്ടുവരത്തിയുതി-
ടേ, ഇടിയ്ക്കിവിഴുട്

ചാക്കുട് ജീവജാലം മൃദുവനമൊമ്മി-
ച്ചായ്ക്കാംകുള്ളിനാമാ-

മാക്കും! പ്പേരുപെട്ടിട്ടവനിതലമഹേ-
ക്കിച്ചു, ഓഹ്രംക്കഷയിച്ചു.

(ഫർ)

കല്യാണിയും മുത്താരും— അയ്യും കുള്ളും! അയ്യും കുള്ളും!
(പിന്നേയും അണിയായിൽ)

വല്ലാതുക്കും ദോഗമക്കിലുമരി-
ഞ്ഞുവാംവരാൽ കയ്യുംതാ-

നന്നല്ലായ്യുംകുടുത്തിനന്ന പലതും
തുരുംശെയ്യീടിനാൻ

മവ

കല്യാണീകല്യാണം

എല്ലാം നിശ്ചിവംഡ്യേവിച്ചു, സതതം
കല്യാണി! കല്യാണി! വൈ-
സാല്പാതിജ്ഞാനാമർഗ്ഗവളര
പ്രമക്ഷാഴ്ചപ്പാക്കിയോ!

കല്യാണി— അഞ്ചു! (എന്ന മോഹിക്കൻ)

മുത്താർ— എൻറെ മകൾ! പ്രസന്നിക്കുതെന. എൻറെ
തലയിൽ ഖടകനീ വിഴിട്ട്. അല്ലാതെ എത്തു പ
റയേണ്ടു? കട്ടി! എന്നീക്ക! (എന്ന വിന്തുന്ന)
(പിന്നേയും അണിയായിര)

“ഇന്ദ്രജിതാടാത്മ ബാല്പംഥതവിത്രവരെയും
സപത്രവംപിച്ചവില്ലാ

സന്ധത്രംജാക്കിവൈച്ചു ശിവഗിവ! തുരുവാം
മാതുവൻ സാധ്യാദിലവൻ

കവത്താർ തോൻ കുറങ്ങത്താനാവിഹിതമവിട-
യ്ക്കാവരിച്ചു, നിഃാനിം

തന്യങ്ങാക്കിനു, മാദ്ധ്യമക്കസ്തുതാണ്” എ-
നോതിനാൻ മുന്നവട്ടം. (൧.൫)

മുത്താർ— അഞ്ചു! (എന്ന മോഹിക്കൻ)

(കുറച്ചു പെട്ടുന്ന പ്രഭവഗിച്ചു വൈഷ്ണവമട്ടത്ര ഒ
ണ്ടംഡേരും മുവത്ര തളിക്കൻ)

(രണ്ടാഴ്ചം എഴുന്നററിക്കുന്ന കുറച്ചും ഇരിക്കുന്ന)
കല്യാണി— “ചട്ടക്കെത്ത എഴുതര്” എന്ന പാതയ്ക്കു
വോഡെ തന്നെ ഘലിച്ചുവള്ളു.

മുത്താർ— എൻറെ ദേവാജ്ഞാഭേ! എൻറെ തലകുടി തെ
റിപ്പിക്കുന്നു.

(പിന്നെയും അണിയായിൽ)

യീരത്പരമാട്ടറക്കരുണ്ടുള്ളിരെ-

സൗല്യം വെടിഞ്ഞെപ്പോഴിം

ചാരതക്കും പാത്രതാൻ പരിചരി-

ച്ചിട്ടം ഫലിക്കായ്യും

ചോരള്ളുള്ളിക്കണക്കും ബാഷ്പനിവഹം

തുകില്ലേശേകം മഹി-

പൊരുത്തക്കും നടന്നകയും കുട്ടാ-

യിട്ടം തവംചെയ്യുവാൻ.

(രംഗം)

കല്യാണി — എന്നിക്കു സാധിക്കാതെ ഭാഗ്യം കയ്യുംക്കുംശാ
അല്ലോ, ഭാഗ്യുവാൻ.

മുത്താർ — കയ്യും! കയ്യും എത്തുവാലാണ് എൻ്റെ അട്ട
ക്കുൽ നടന്നിട്ടുള്ളത് ഉത്തരഭേദ്യമിതക്കുറ ലക്ഷ്യ
ണം ഇരുതന്നെന്നയാണ്.

(പിന്നെയും അണിയായിൽ)

പോക്കേവാം ദൈവഗത്ര്യാ വഴിയുടെ നടവേ

ഞാജാളേ ക്ഷണിച്ചട്ടി

തുകംക്കണ്ണിയമായി തുരിതമവിലവും

ഞാജാളുംഡാതിമെല്ലു

ആക്കന്നനാകിലീവസ്തുതയിവിടമെന്നും

ഓഞ്ഞാറുവാൻം പറവത്രു

പോക്കന്തുതുംഖീല്ലുക്കടക്കമകമനം

ചെയ്യുന്നാവും കൂടിഞ്ഞതു.

(രംഗം)

കല്യാണി — അ ചുട്ടു! അവർ പോക്കനാതാണ മുഖായി ഒരു

നിക്കോണ കണ്ട കരേക്കുട്ടി വർത്തമാനം ചോഡിച്ചു
റിവാസണം. തോൻ പോകുണ്ട്.

ଦୁଇତାର — ବେଳେଖିଯି ଆବର ହୁଅଇଥି ବୟତତାଲେବା.

କଲ୍ପାଣୀ — ଆତୁ ବେଳେଖା ତୋନଙ୍ଗଜାହିର ହାଲ୍ପାଠ.

ଦୁଇତାର — ଆଖିବିଗନନ୍ତରେ.

(କଲ୍ପାଣୀ ହୋଇ)

ଦୁଇତାର — କରିଛୁ! ‘ଆପରତ୍ରବୟାତିଥିନାନେରତ୍ର ଶେଷ
କିମ୍ବାକିଲ୍ଲେଫୋ ସଞ୍ଚାରକାଷିତଂ’ ଏହି ପରିତ୍ୟ
ର ଶରିଯାଣ୍ଠ ଆଲ୍ପୁକିଯି ନିଷାକରିଲ୍ଲାଠ ଆବନ
ତ ପରିତ୍ୟ. ଆପେକ୍ଷା କରିବ ପରିତ୍ୟକ୍ରିୟ କାହୁ
ମିଳି. ଆବନିଲ୍ଲୋଠ ରେ କରାନ୍ତରମାଣ୍ଠ ରା
ହୁବେଥ୍ର ପ୍ରାଣି ଏହିକିମକର୍ଯ୍ୟାଣ୍ଠ କର ଆଶା
ବ୍ୟବହାରେଣ୍ଟ ଦୁଇଯାଣୀକରି ତବନା ପରିତ୍ୟକ୍ରିୟ
କାହିଁ. ଆବନିର ତତ୍ତ୍ଵ ଆତୁ କେତ୍ତିକ୍ରିୟା ଆଯି
ଯାଏତବନ୍ତିକାହାଣ୍ଠ ତିର୍ଯ୍ୟକପାରତାରେ.

କରିଛୁ — କମମରାଲ୍ପାରେ ଚାହିୟେ. ଆତିକ ସଂଶୟ
ମିଳି.

ଦୁଇତାର — ଆତୁ ଫୁଲିଯାଣ୍ଠ ଏହିଲୁଠ ତୋନାଟ ଏ
ହାପାପିଯାତିତିର୍ଯ୍ୟ, ଆତୁ ତିରେବମହିଯି ଏ
ର ଗଂଧାଲ୍ଲାନବୁଠ, ରେ ରେତୁଲ୍ଲାନବୁଠ କରିବାଣ୍ଠ.

କରିଛୁ — ଆତେତାଯାବୁଠ ନାହିଁ.

ଦୁଇତାର — ଏକାଟ ପୁରିଲ୍ଲେଫୋଡ଼ି, ମୁହୂଠ କରିବାକୁ
ଯାତୁନିଶ୍ଚାରି.

କରିଛୁ — କା ଯୋ ତୋନାଟ କରିବାଣ୍ଠ.

കൂത്താർ—ഇതിനെപ്പുറൻ പിന്നെപ്പുറയാം. ഞാനങ്ങോ
എച്ചുട്ട്, കൂടി വ്യസനിക്കാതെ നോക്കേട്ട്.

(രണ്ടാം പോധി)

ഓ—രംഗം കൂടി എന്തു.

നാല്ലാറു രംഗം

(ഞാനതരം കുറ്റു പ്രശ്നവക്കുന്ന)

കുറ്റു—

എല്ലാമിക്കമട്ടിച്ചേതെല്ലുവഴിയിൽ
പ്രല്ലാക്കവേ ചെത്തിയെ-
നല്ലോ വൈക്കിളിയിട്ട് തിരക്കിമതിലെ-
നെല്ലാം വൈഴ്സ്തുച്ചേത
കല്ലുണ്ണാംഗികരംചാത്തിട്ടനമകട-
ക്കല്ലായ് വിള്ളാണീട്ടു-
കല്ലുണ്ണാംഗികരംവരുംവരും പുട്ടുറിക്ക-
ല്ലാണ്ണമിന്നാണുമഹാ!

കുറ്റും ഇം കുട്ടിയുടെ ബുദ്ധി ഇതു പകരച്ചുവായല്ലോ.

ആരാംമാസം മത്തയ്ക്കിറ്റുംതുവിനു പതിനൊ-
രാം വയസ്സാക്കവോളിം

ആരാമാറിയുള്ളിപ്പിച്ചേരുംതുമതിതന്ന്

നായർ കായം വെട്ടിത്തു

ആരാംമുസംകഴിഞ്ഞീഡിനിയുമതിനു-

വീക്കയൽക്കണ്ണി ദേഹം

തീരായന്നുനന്നയുന്നിയു തരണികരംതന്ന്

പിത്തമത്തുറുവജ്ഞം.

കരിന്നുഭയനായ കാരണവർക്കുടി ആ യുദ്ധാവി നെ വാത്ത് മുന്നം കള്ളിയുംതുകൊണ്ടിരിക്കും. ആ വ്യസനരക്കാണ്ടതനെ പുതിയ മനവാളുണ്ടാ ദിവത്രു താൻ നോക്കുന്നതല്ലോ” ആ മുഖം ശവച്ചം ചെയ്തു തും ഇതു പെണ്ണിന്റെ മനസ്സു് ഇങ്ങിനെ മറിഞ്ഞതുംനുടി ആരുംലാഡിക്കുന്നും അതുത്തും തോന്നും. എനിക്കു തനെ മുഖ കല്ലുണ്ടതിൽ പക്കകൊള്ളിവാൻ ഒട്ടം മന മുഖിലും മുത്തായുടെ വേഴ്സുക്കുടാതെ കഴികയില്ലപ്പോ. ഏതായാലും മുത്തായുടെ അട്ടക്കൾ ചെല്ലുകതനെ. (എ റിനടനു് ഫേരെ നോക്കി) മുത്താ—

മുത്താകീഴ്ത്താട്ടുനുംകി സ്ഥിരമതിയോടിരി—

കുന്ന തന്പുത്രിതാനം

മുത്താഴിം മോദമേഠം ചലചലവിധം

മോടിയാം ധാടിയോചം

തെത്താവൈത്തുന്നതുംകാണ്ടിളുക്കിനമിഴിയും

പുണ്ണന്നിൽക്കുന്ന ചാരേ

സത്തായീചം പറിപ്പുജ്ഞവലക്കുമിതിൽ

ചെട്ടകാട്ടുനബവല്ലോ.

(പരാതപ്രകാം മുത്തായും കല്ലുണ്ടിലും പ്രാവക്കിങ്ങും)

കുപ്പ്—(അട്ടത്തുവെന്നു്) എന്താ? ഏതാടികഴിഞ്ഞില്ലോ അല്ലോ?

മുത്താർ—എന്നോടൊന്നം ചൊലിക്കല്ലു. എനിക്കു സ മയം അട്ടത്തുവെന്നൊരു വ്യസനം വല്ലിട്ടു വരുന്നു.

കല്ലുണ്ണി—(അത്തുഗാതം) അപ്പുനു് അഞ്ചേയതിലുള്ള വാസസ്ഥം മുഴപ്പാഴേ ചെളിബുദ്ധുംബും. അമാത്മമാ യാസ്ഥമാ ആവത്തികലാണല്ലോ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

കരുപ്പ് കട്ടിക്കുന്ന വല്ലി സ്വവ്രക്കെടാനമില്ലാത്തതു നേരം നുജുക്കു പാശാധാനം.

മുത്താർ—അഡിറ്റിംഗ് ക്രെംറു? കുറെ നാലു ദണ്ഡിച്ച കളിച്ച നടന്നു. അന്തു മല്ലേ ഉള്ളു? പൊയതെങ്കെ ഒരു നിക്ഷേപനും.

കല്യാണി— (ലുസന്മേഡപ്പാഡലോട്ടുക്കി നെടവീഴ്ച്ചിട്ട്) അല്ല! എന്നു അകാരണമായി ശേഖരിക്കേതും. ഇതു അന്തല്ലും മരില്ലെന്നും അല്ലെന്നും കുറഞ്ഞും വിചാരിക്കേതും. കൊൻ മുഖ്യമാം അ സ്വീച്ചുകൾക്കു സ്വീകരിക്കുക എന്നും തുണാകമോ? മുത്താർ—(പരിശീലിച്ച്) വിനെ എന്താണു് നീ ഭാവം? കല്യാണി— തോൻ ഉള്ള തു പറയാം. അക്കുതും മുഖ്യം തമാവായ അല്ലെന്നു തൈജിലിഖണായിരുന്നു അതി വാതാല്പര്യമല്ലാം തൈജിലിഖിത ഭാഗ്യഭോഷ്യത്താൽ ഈ ല്ലാതായില്ലവിരോധാധികരിച്ചുതു തൈജിലിഖിത പുരുഷമിതിപോലെയാക്കുവാൻ തെ സുതും അദ്ദേഹിച്ചതാണു്. അല്ലെന്നും മരിക്കുന്ന യാതൊ അ കെട്ടം വന്നിട്ടില്ല. അഭ്യർഥവും കയ്യുള്ളം ഇന്നുതെ വണിക്കിരിക്കി തോപ്പിൽ മംഗളിൽ മരിപ്പുണ്ടോ. അ ക്ഷേമം ആസാദിച്ചാൽ മരിപ്പും ഇവിടെ വരും. ആ വഴിയാതുക്കാഡുന്നു കയ്യിൽ വിവരാദ്ധാരേണ്ടു കൊച്ചണ്ണയച്ചില്ലായിരുന്നു ആകിൽ എന്നും കമ്മ അനുതാൻ അവസാനിക്കുമായിരുന്നു.

വല്ലാതെയുള്ള വള്ളന്നായ വത്സലത്തും
വല്ലാരത്തോന്നായതു തിരിച്ച വരുന്നിരെപ്പുണ്ടും

വല്ലായുതെങ്കിലുമതിനിനേ ചെയ്തു ക്കോ-
ക്കല്ലാം പൊരുതു ജനകൻ കനിയേണമില്ലോടു
(എന്ന കരഞ്ഞുകൊണ്ടു കാക്കൽ വീഴ്ന്ന)
മുത്താർ—(കല്യാണിക്കൈ പിടിച്ചെഴുതുന്നപ്പിള്ളിച്ച്) മക
ഞ്ഞ! മഹാല്ലാം നേരാണോ?
കല്യാണി—അരതെ അട്ടു!
മുത്താർ—എൻറെ കട്ടൻ ജീവിച്ച.

* * * *

മുത്താർ—തോപ്പിൽ മംഞ്ഞിൽ പോയി അവിടെ മരിക്കു
നാവരെ മുഞ്ഞോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവാ.
വാലിയക്കാൻ— കയ്യുളം കൊഞ്ചമാണം പടിപ്പുക്കി
ല്ലാം.
മുത്താർ—മുണ്ട് വരാൻ പറ.
(വാലിയക്കാൻ പോയി)

കരപ്പ്—(ആത്മഗതം)

ചാരിത്രനികവിശ്വസരസത്തായ വധു-
ദേശംഡാരിച്ചുജൈംബി-
തനാരിനേതന്നുമൊഴിയെങ്കണ്ണിച്ചുവെറുതെ
ഭൂഷം വിചാരിച്ചുതാൻ
ചാരിൽ ദുലികരണതങ്കുടിതുപോ-
ലാക്കന്ന സന്മാർഗ്ഗിതൻ
പേരിൽക്കററമണച്ചുവെപ്പുതു ദുമാ
സുക്ഷം ധരിക്കാതുമോ.

(സ്വപ്നം) അല്ലയോ തുന്നാഡിനി! താൻ ദേതിയെങ്കണ്ണി
ച്ച് അല്ലും തുററിയരിച്ചുപായി. അതിനു മാറ്റുതരണം.
കല്യാണി—ആ തുററിയാരണയ്ക്കു കാരണം താനീസം

ഗതി വെളിപ്പുട്ടരാതിന്നന്തരല്ലോ? അനുകൂലം കാം
നാണോ മാപ്പുചോദിക്കേണ്ടതോ.

(അനന്തരം കയ്യുട്ടിം കൂസ്സൻനായകും പ്രവർഗ്ഗിക്കും)

കല്യാണി—(സദേശാഖവജ്ഞാസംഭ്രമജോട്ടാട്ടുടി അല്ലോ
അക്കന്നനിൽക്കുണ്ടാണ്)

കൂസ്സി—(മുത്തായടെ കാക്കൽ വിണിട്ട്)

ഈപകടവഴികാട്ടം ദൈവന്തന്ത്രജ്ഞലിംഗവ-
ടപനയമവിട്ടതോടല്ലെമാനാചരിച്ചേൻ
കൂപയോടതുപൊറുത്തെന്നാംമാതുലൻകയ്യുണ്ടാം
സപാനിമഹിരസ്സിൽ ചേരുത്തുക്കൂഡിച്ചുണ്ടാണ്.

മുത്താർ—(കൂസ്സൻനായരെ പിടിച്ചുഴുന്നോളിച്ച തവ
യിൽ കയ്യുവെച്ച കൂസ്സിരോട്ടുടി) ഏൻറെ കുട്ടാ!
തോൻ നിനെ നല്ലവല്ലുമൊന്നു കാണുന്തെ. നിന്റെ
സകല തെററിനും നീ അവേക്കിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ
തന്നെ തോൻ മാപ്പുതന്നിക്കുണ്ടാണ്. ഇനി ഏന്നു
ഈ വയസ്സുകുലത്തു വിട്ടപിരിയാതൊൽ മതി.

കയ്യറം—(ആത്മഗതം) തോൻ അന്നു പറഞ്ഞതു കേൾ
കാണത്തിട്ടല്ലോ ഈ കൂസ്സിരെങ്കെ അനാവഞ്ഞമായി
മിലഡായൽ?

കുപ്പ്—ഇപ്പോൾ എന്നിക്കു സമാധാനമായുള്ളി.

കയ്യറം—എപ്പോൾ, ഇവരെക്കു കാണത്തേപ്പ്‌ഉണ്ടാ?

(അണിയംയിൽ)

ഒഞ്ഞു പ്രമാണികളിലും മറ്റൊം എത്തിയിരിക്കുണ്ടാണ്.
കൂസ്സൻനായരെ കാണുമ്പാൻ ചുല സ്സുവിന്തന്നായം ധൂതി
പ്പുട്ടുണ്ടാണ്. ഇങ്ങോടു വരാറായില്ലോ?

മുത്താർ—എന്നാൽ നമകവിനി അങ്ങോട്ട് ചെല്ലുക.

(എല്ലാവം ചുറ്റിനടക്കം)

മുത്താർ—കട്ടാ, എന്നിക്കു മുഖായാധികുമായി. അങ്ങോട്ട്
പോവാരുളി വഴി വല്ലതും നോക്കണണ്ടേ കാൽൻ
ഡിം നിന്നു എല്ലിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലാം നല്ലവല്ലും
നോക്കി ഇവരുളി വ്രസന്നിപ്പിക്കുകയും അന്താൽ

കുളി—അമ്മാമൻറെ അന്നത്രമത്താൽ എല്ലാം ദേഹം
തുപോലെയാവും.

കയ്യറം—അമ്മാമൻ എന്നി എന്നെന്നാരിപ്പുമാണ് അങ്ങയും
ചെരുയുണ്ടത്.

കുളി—ഇതിൽപ്പരമായി ഒന്നും ചെത്തേണ്ടതില്ലോ. എങ്കി
വും ഇതിലിക്കുന്നു.

(ശേതവംകും)

തക്കഡിംബൈപരിരക്ഷപരയുവഴിപോലെ
കാരണവർ വാഴിഞ്ഞം

ഹക്കവിട്ടുമരക്കരംമുത്തവരിൽ നല്ലു-
രുക്കമൊടിരിക്കുന്നും

തക്കമാംമരവുമാത്രംഭാഷയോട് ഹൃം
ഭാത്തി പഠിച്ചുവ-

ക്കുംബിക്കുണ്ണം, മഗ്ഗരുന്നുനിനിയന്നല്ലു
ഭവ്യമരങ്ങീടുണ്ണം.

(എല്ലാവം ചോദി)

(4-ാം രംഗം കഴിഞ്ഞു)

കല്യാണീകല്യാണം നാടകം സമാപ്തം.

ശ്രീ ദ സ്രീ



വി റെ പ റ ന റ ത ആ റ

1.	മുണ്ടാളിനി. (ചരിത്രനോവൽ)	1—4—
2.	കാതരേൻ ടി	0—8—
3.	ആർജിഹാൻ ടി	0—12—
4.	നിമ്മല (സാമുദായിക കമ്മ)	0—6—
5.	വിലാസിനി (ധിററുട്ടിവോ നോവൽ)	1—4—
6.	വിത്രാംഗം (ടാഗോർത്തി)	0—8—
7.	രവികീരണം ടി	0—8—
8.	പുഞ്ചബാണവിലാസം. (രൂലവും പരിഭ്രാ ഷയുംകൂടിയ ശ്രദ്ധാരകാര്യം)	0—5—
9.	അനന്ദഗംഗം (കാമാഖ്യം)	1—0—
10.	പുഞ്ചാജ്ജലി (സകരമായ പദ്ധതി)	0—6—
11.	മാതൃക്കളി കിളിപ്പംക്	0—2—
12.	വിനോദിനി (ടാഗോർണ്ണര ക്ഷേ കന്നാം തരം നോവലിന്റെ പരിഭ്രാംഖ)	2—0—

മാനേജർ,

ജക്കാനസാഗരം പുസ്തകരാലം,

തൃശ്ശൂരുപേരു.